

som det tidligere har været Meningens, og som jeg ogsaa mener er den bedste. Nu ved jeg godt, at der hæver sig Røster rundt omkring i Landet, idet der tales om — og det blev ogsaa gjort af det ærede Medlem — en ny-europæisk Skole, som man arbejder paa at faa gennemført; og det ærede Medlem talte ogsaa om, at han selv personlig havde været nede i Italien for at studere Virkningen af disse ny-europæiske Skoletanker og navnlig været paa en af disse første Skoler med en Forstanderinde, som særlig var inde paa disse Tanker, at det, som det gjaldt om, var i Grunden at give den fuldstændigste Frihed til Børnene, saa det skulde være dem, der skulde bestemme, naar de vilde komme, og naar de vilde gaa, hvad de vilde bestille i Skolen og hvad ikke, og hvor længe de skulde være der o. s. v., o. s. v. Men vi fik dog Oplysning om, at ogsaa der var Teori eet og Praksis noget andet; thi selv om denne Dame — jeg husker ikke hendes Navn — har disse vidtgaende Ideer med Hensyn til Børneopdragelsen, udfører hun dem ikke en Gang selv i Praksis. Jeg mener ogsaa, det vilde være fuldstændig umuligt for en normal Hjerne at ville paa-staa, at en saadan Opdrags- og Undervisningsskole skulde være den rigtige, at det skulde være Børnene, der skulde kommandere, medens Læreren skulde staa som en Slags Vejleder, en Konsulent, de kunde henvende sig til, naar de ikke var rigtig klare over, hvordan de skulde opføre sig eller arbejde, om de skulde lege eller læse. Saaledes gaar det mange Gange med de udprægede Ideer, det ser vi ogsaa herhjemme, ogsaa i det socialdemokratiske Parti, at Teori er eet, men at Praksis mange Gange viser sig at nødvendiggøre noget helt andet. Det, som det ærede Medlem særlig kritiserede, var, at vi ikke i tilstrækkelig Grad vilde være med til at uddanne Lærere, saaledes at de kan overtage den Virksomhed, de skal gaa ind til, og han fremhævede, at det maatte og skulde være saaledes, at de unge Lærere og Lærerinder allerede gik med Kommandostaven i Tornysteret og saa hen til den Tid, de kunde komme til at optræde som Skolekonsulenter, Skoledirektører og i andre overordnede Stillinger indenfor Skolens Omraade. Det er ogsaa et fuldstændig forkert Syn paa vor Seminaristuddannelse. Formaålet skal ikke være, at de snarest muligt kan blive Overlærere, Skoleinspektører og Skoledirektører, nej, vi skulde gerne have Folk ind paa Seminarierne, som havde den bestemte Villie og det be-

stemte Formaål at uddanne sig til den Opdragergerning, som de skal udføre i den danske Børneskole for derved at lægge en sikker Grund til en aandelig levende Undervisning, saa de kan aabne Børnenes Øjne for de vigtigste Problemer i Livet og for Nødvendigheden af at gaa videre i deres Uddannelse i de Fag, de mener særlig at have Anlæg for.

Saa talte det ærede Medlem en hel Del om de Grundtvigske og Koldske Ideer og Planer for Undervisning. Jeg er ikke Grundtvigianer, jeg staar ikke den kirkelige Retning indenfor vor Folkekirke nærmest, men der er sikkert adskillige Medlemmer i denne Sal, som føler sig knyttet til den og til den Udvikling i den Retning, som gør sig gældende baade indenfor Kirken og Skolen. Jeg haaber og venter — det er allerede sket i nogen Maade —, at det vil ske i endnu højere Grad, at det ærede Medlem, der føler sig knyttet til denne kirkelige Retning, protesterer imod det Misbrug, der gøres af saavel Grundtvigs som Kolds Navne fra det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussens Side. Det ærede Medlem fremdrog adskillige Udtalelser af disse to Mænd, som han mente kunde tjene til at begrunde den Udvikling paa Folkeskolens Omraade, som ønskes af det socialdemokratiske Parti. Disse Udtalelser taler rigtignok efter min Formening i allerhøjeste Grad mod den Uniformering af Børneskolen og Almueskolen her i Landet, som tilsigtes fra det socialdemokratiske Partis Ledelse. Det fremhævedes fra disse to Mænds Side, at det er ikke Kundskabsmassen, det kommer an paa i disse Skoler, men den aandelig levende bevidste Undervisning og Opdragelse, som maa være Hovedformaål med en Mands Arbejde indenfor Skolens Omraade, og de sætter i meget høj Grad Pris paa den Undervisning i den praktiske Gerning, som Børnene kan faa i Hjemmene. Det er noget ganske andet end at indkapsle Børnene i en Skole, som de skal fortsætte igennem mange, mange Aar opad mod Universitetet, hvorved de bliver fuldstændig ukendte med det praktiske Livs Arbejde og de Krav, der stilles.

Efter de Citater, det ærede Medlem fremførte af Grundtvig, siger Grundtvig endog: „Den eneste gode Drengeskole for Borger-Livet, jeg har nogen Forestilling om, er dygtige og driftige Borgeres Huse, hvor Drengene kan faa baade Lyst til Syslerne, de siden skal drive, og Greb paa dem, medens al Indespærring i skolestiske Forbedringshuse er for det virksomme